

MONITOR

Na R. P. 1773.

Nro. XI.

dnia 6. Lutego.

Efferus est animo, qui gaudet cæde ferarum

Zycie nasze dość krotkie, y dość
napelnione jest gorzkością (mo-
wil do mnie nie dawno moy Przyia-
ciel) ażebyśmy sobie za zle poczy-
tać mieli, że do przepędzenia go o-
procz intereſſow, ktore nas zatrudnia-
ią różne zabawiania ſię ſposoby wy-
naydujemy. Bardzo mi ſię w tym
ſtuſzne y ſprawiedliwe rozumienie
mego Przyiaciela bydź zdało, oſobli-
wie gdy z dalſzey iego poznałem mo-

L

wy,

wy, że nie o wszystkich zabawach
 równie trzymał, znaczną między nie-
 mi czyniąc różnicę. Tę albowiem
 w ich obieraniu uwagę mieć powin-
 niśmy, à żeby były przystöyne, niko-
 go nie uciemężaiące, lub krzywdzą-
 ce, wiekowi przyzwoite, y do wiel-
 kich expens, y utraty fortuny nie
 przywodzące. W zażywaniu zaś to
 uważyc trzeba, à żeby z pomiarkowa-
 niem zażyte były, y nie odciągały
 nas od pełnienia powinności, y zado-
 fyć uczynienia, potrzebnieyszym y
 pilnieyszym intereffom. Lecz iako
 mało ułt rzeczy na tym świecie, kto-
 reby się tak działy iakby powinny,
 tak y z zabaw swoich materyą kry-
 tyki y nagany ludzie poczynili; albo
 nieprzyzwoite zabawy czas ich na-
 pełniaią, albo choć przyzwoite, to tak
 są od nich zażywane, że dla zbytku
 y excessu, w nagany godne obracają
 się. Niechcę ia tu o zabawach na-
 gany godnych mowić, ktore u róż-
 nych

ných Narodow są w zwyczaju, y ich nie myślę ganić, lub krytykować, Polskiego albowiem na siebie przyjąwszy powinność Monitora, do mnie o tym co się tycze Polaków mówić należy. Lecz y w tym nad siły moie uczyniłbym, gdybym przedsięwziął strofować wszystkie nagany godne tych zabawy, są bowiem nie przeliczone; iedney dosyć na moie będzie siły, od iedney gdybym mógł ich odciągnąć, choć nie tak iak Rzymski Orator mówić umiem, iednak za tak szczęśliwie perswadującego poczytałbym się.

Polowanie imię zabawy otrzymuje, do tey Polacy nad to są przywiązani, y tę ia chcę ganić y krytykować.

Natura człowieka każdego, w niczym się iawniey, y bardziey nie pokazuje iako w rodzaju tych, ktore sobie obiera zabaw. Jakaż zabawa? z wysokości powietrza niewinnego
zrzu-

rzucić Ptaka, ubić u nog zkrwa-
 wionego Zaiąca, à za dwudziestą
 fczekaiącemi biegąc Pfami, wszyst-
 kie na to wyrzec ufiłowanie, à żeby
 Jeleniowi z życiem uciekaiącemu, to
 odebrać, okrutna iest zaiste, więc y
 u tego, ktory ią sobie obiera okrut-
 na iest natura. „ Polowanie (mowi
 „ ieden Autor) nie za inszą ma bydź
 „ poczytane zabawę, tylko za podłą,
 „ y nie zdobiącą. Zwierzęta chyba
 „ z potrzeby zabiiac trzeba, y ze
 „ wszystkich urzędow, urząd zabiiac-
 „ nia ich, iest nayżałostnieyszy y
 „ naysmutnieyszy. Myśliwego zaś
 „ zabawa zabiiania zwierząt bez po-
 „ trzeby, z naturalnie dzikiego po-
 „ chodzi umysłu, y charakteru. Po-
 „ luiący ieżeli nie iest okrutny, to
 „ przynaymniey ma iakąs w sobie o-
 „ bojętność, ktora za lada okazyą o-
 „ brocić się może w okrucieństwo.
 Gdyby ci, ktorzy nader są przywią-
 zani do polowania, tę mogli uczynić
 refle-

reflexyą, nie uchybna rzecz jest że dla uniknienia suppozycyi nawet takiego charakteru, na zawsze by się rozstali z polowaniem. Dzikich ta zabawa oznacza ludzi. Wszak ten à ten Narod dziki bo polowaniem bawiący się jest mowiemy. Pospolity sposób mowienia, czyż nie potwierdza co tu przywodzę? Zwraz większą uwagą czytam to w Montaigne, Rousseau, y inni przeciwko polowaniu napisali Filozofowie, a naturalny iakiś instynkt mnie wiedzie do kochania tych dobrych Indianow, ktorzy y zwierzęcą krew oszczędzają.

Polowanie to ma do siebie, że ci ktorzy z początku po trochu nim się tylko bawią, w ustawiczne ie potym czasu odmienią przepędzanie; tak dalece: że się zdaie iżby bez niego żyć y zdrowemi bydź nie mogli. Ztąd pochodzi, zaniedbanie tak publicznych iako y prywatnych interessow, o wszystkim zapomnienie, y mniemanie

nie

nie że co nie jest polowaniem, nie albo mało warto. Rzadko y prawie nigdy to się nie trafia, ażeby ten, który jest zatopiony w polowaniu, był dobrym Ekonomem, był uczonym y mądrym człowiekiem. Lecz więcey powiem, często się trafia, że złym, y nie godziwym, przeciwko równym sobie ludziom staie się. Zbytne do polowania przywiązanie jest przyczyną, że to co do niego służy, naywiększy szacunek otrzymuie. Wieleż to razy widzieliśmy, iż myśliwy a tym samym okrutny Pan sługę zbić na niwecz kazał, za nastąpienie nie uważne psu na nogę. Czasem dla wielkiego ku polowaniu przywiązania bardziey psy iak ludzi szacuiemy. Taż sama uwaga powinna by nas zupełnie od niego wstrzymać, albo raczey odwołuiący się na to głos natury, powinienby nam ie obrzydzić.

Z zbytniego przywiązania do po-
lo-

lowania to pochodzi, że się na nie, bez żadnego na fortunę wydaie względu. Co zawsze znaczny iey uszczerbek, a czasem zupełną ytratę przynieść może. Ten który nadto lubi polowanie, ordynaryinie wielkie ie sprawować lubi, nie każdy iego iest gustu, nie każdy bez dobrego obiadu, który mu przez dwie niedziele dawać musi, na tę przyiedzie, to wielkiego wyciąża kosztu; à piarnia, à fiecei, à ludzie do pilnowania tego, co za expens! Smutne przykłady zupełnego przez to zniszczenia fortun, ktore nasze widziały oczy, dość nas o prawdzie tego, co mówię, przekonać powinny zdaiemi się.

Lecz nie ieden mi powie, y ta iest ordynaryina exkuza ludzi na polowaniu czas trawiających, a coż na wsi czynić będę, czym czas przepędzać? ah nieszczęśliwy człowieku! co na wsi czynić będziesz? gdzie jeżeli jesteś Filozofem, iedno weyrzenie na otaczający cię horyzont, kilka dni rozmyślania y zabawy może ci bydz materyą; czyż to nie najmilsza, oraz nie najzacnieysza iest zabawa, poznawać naturę, czyliż w tumultcie miast, w pośrzodku tych małych passyi, ktore ustawicznie otaczają nasze serce, iey chcesz szukać? Nigdzie nie masz milzey zabawy iako na wsi, duża ukontentowanie czuie, umysł się natęża; sentyment powiększa, tak iak horyzont, którym otoczeni zostaiemy. Lecz jeżeli nie jesteś Filozofem, jeżeli nie umiesz najmilszego to iest duży ukontentowania zażywać; czyliż tyśiącznych inszych na wsi do przepędzenia czasu nie masz robot! Sam przez się weyrzey w Ekonomiją, nie zawsze na cudze spuszcza
się

się oczy; ani się spostrzeżesz iak prętko czas ci przepłynie, gdy się będziesz o dobro poddanych swoich wypyrywał, o ich fortunie, stanie; y majątku; gdy ubogich wspomagać, a majątniejszych, do wesołego y skromnego zażywania owocow pracy zachęcać będziesz; gdy mile sąsiadow przyjmować, z niemi się bawić, przestawać, y im bytnością własną swoje pokazywać przywiązanie będziesz umiał. Rostropnie króś powiedział: ten nigdy zabawnie czasu przepędzić nie potrafi, który sobie materji do tego na wsi nie znajdzie.

Tym więc, którzy pod tym pretekstem, iż nie wiedzą iakby na wsi zabawnie czas mieli trawić, na polowaniu go przepędzają, niech to więcej nie służy za exkuzę; tą bowiem zastawując się, oczywiścieby się nie znającemi na prawdziwym ukontentowaniu y zabawie ludzmi pokazali. Ale niech ich raczey wyżey odemnie przytoczone względy zupełnie odciągną od polowania. Jeżeli stracić fortunę, gust do nauki, do ekonomii, nie jest rzecz dobra, jeżeli podać się na niebezpieczeństwo przytłumienia głosu natury nie jest bezpieczna, jeżeli na koniec dzikiego y okrutnego nabyć charakteru jest zła, wy którzy w polowaniu zatopieni jesteście, porzućcie go, z niego albowiem to wszystko wypływa.

